

Ureditvena situacija M 1:2000

GRAJENO V ZELENEM

Nova zazidava je vpeta v krajinsko strukturo Sončnega parka. Zgoščena in prostorsko odprta kompozicija stanovanjskih lamel se navezuje na merilo obstoječe zazidave ter se proti parku postopoma razlaja in odpira v zelenje. Razporeditev volumnov ohranja sklenjene zelene površine, kakovostno obstoječo drevnino in kontinuirane zelene povezave, ki se iz parka pretakajo med stavbo in obklicujejo vsakdanje bivalno okolje. Med obstoječo in novo zazidavo se vzpostavlja gosta vegetacijska bariera, ki blazi prometni hrup, zagotavlja zasebnost in izboljšuje mikroklima. Krajina postane prostorsko ogrodno arhitekture, zelenje pa vezivo med obstoječim in novim.

PREPLET ZELENEGA, MODREGA IN URBANEGA

Zasnova soseske temelji na prepletu zelene, modre in urbane osi, ki krajino, vodo in javni prostor povezujejo v celovit mozaik prostorskih povezav. Zelene osi zagotavljajo kontinuiteto krajine in vodijo park med stanovanjske lamele. Modra os sledi obstoječemu jarku ter povezuje vodnogospodarsko, ekološko in doživljajsko vrednost prostora. Urbana os povezuje ključne javne in skupnostne programe ter se razširi v osrednji trg – družbeno srce soseske. Preplet ustvarja raznolike poti, ambience in prostore srečevanja ter zagotavlja prečetočnost območja v smerih S-J in V-Z. Krajina, voda in urbano življenje spletojo identiteto nove soseske, ki območji A in B povezuje v celovito in jasno berljivo prostorsko celoto.

MOZAIK VSEBIN V KRAJINI

Programska zasnova soseske temelji na prepletu bivanja, javnih in skupnostnih programov ter raznolikih krajinskih ambiantov. Stanovanja, oskrbovana stanovanja in dom starejših se povezujejo z javnimi pritličji, kulturnimi in športnimi vsebinami ter prostori srečevanja v vključujočo medgeneracijsko sosesko. Grajene programe dopolnjuje mozaik odprte krajine – urbani gozdi med stanovanjskimi lamelami, športne in rekreacijske površine, vrtički, suhi in mokri zadrževalniki ter mirnejši naravni ambianti. Intenzivnost programov se od živahnih javnih prostorov postopoma umirja proti odprti krajini. Preplet arhitekture, krajine in programa ustvarja raznolik prostor vsakdanjega življenja, srečevanja, aktivnosti in umika v naravo.

DOSTOPNOST ZA VSE

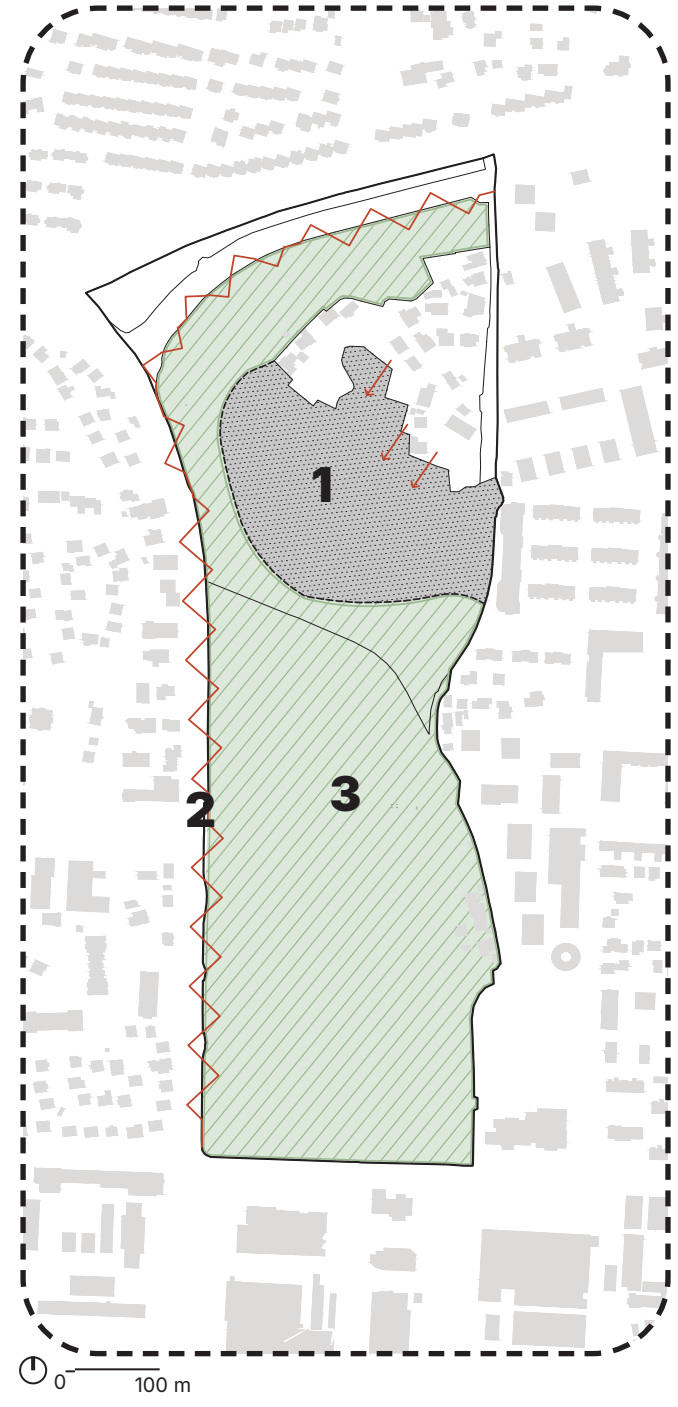
Prometna zasnova soseske temelji na jasni hierarhiji gibanja in prednosti trajnostnih oblik mobilnosti. Motorni promet se ustavi na robu območja ob dveh skupnih garažnih hišah, notranjost soseske pa postane varen prostor pešcev, kolesarjev in vsakodnevne življenja. Sklenjena mreža neposrednih in univerzalno dostopnih poti povezuje vhode, stanovanja, javne programe, trg, park in okoliške soseske. Intervencijske in servisne površine so premišljeno vključene v sistem utrjenih poti ter v vsakdanji rabi ohranjajo značaj javnega prostora. Dostopna parkirna mesta, kolesarnice, javni promet, izposoja koles in souporaba vozil dopolnjujejo sistem mobilnosti. Dostopnost postane skupna kakovost prostora – varnega, vključujočega in odprtega za vse.

AKTIVNA SOSESKA

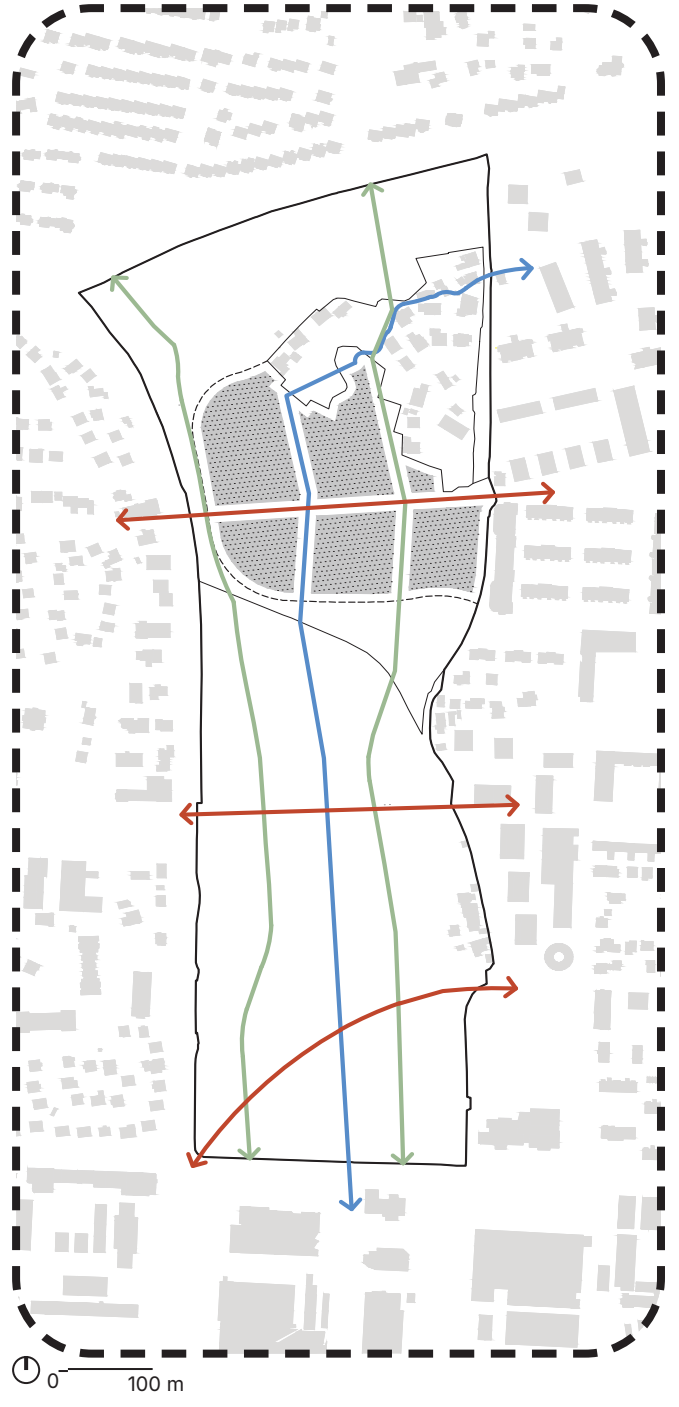
Soseska Sončni park vzpostavlja razvejano mrežo poti, ki spodbuja hojo, kolesarjenje in aktivno vsakodnevno življenje. Primarne, hitre in neposredne povezave soseske se navezujejo na obstoječo mrežo peš in kolesarskih poti ter povezujejo okoliško zazidavo in mestno središče. Sekundarne sprejemale poti vodijo skozi park in mozaik raznolikih programov, počasne terasne poti pa se vlijejo med zelenimi ambianti ter vabijo k raziskovanju, sproduh in počitku. Sistem dopolnjujejo kolesarnice, stojala za kolesa, postaje sistema KolesCE, souporaba vozil ter navezava na postajališče Celebusa. Gibanje postane del vsakdanjega doživljanja soseske, pot pa prostor srečevanja, aktivnosti in povezovanja.

FAZNOST RAZVOJA

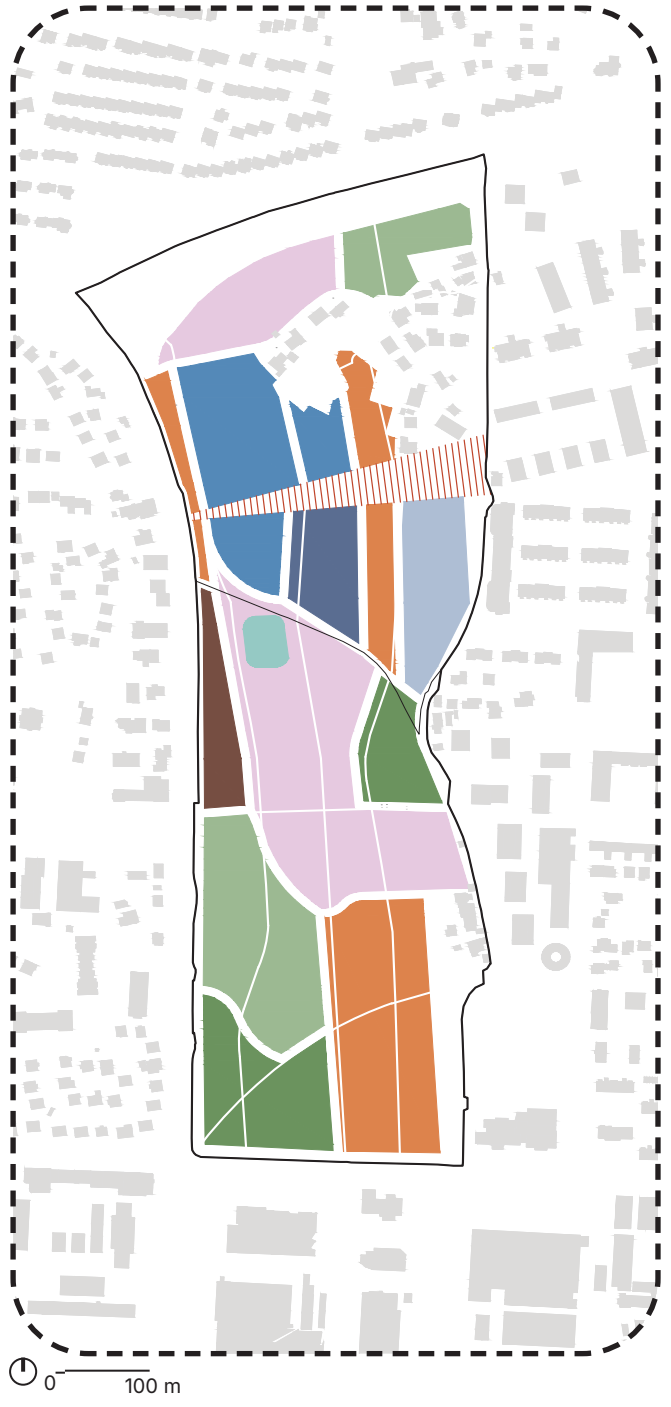
Razvoj soseske temelji na postopnem vzpostavljanju celovite in v vsaki fazi zaključene kakovostne prostorske strukture. Prva faza uredi odprte površine območji B1 in B2 z glavnimi peš in kolesarskimi povezavami, krajinskimi ambianti ter suhim in mokrim zadrževalnikom. Sledi razvoj območja A in B3, kjer se posamezni grajeni sklopi postopoma vključujejo v že vzpostavljeno mrežo poti, zelenih površin in modro-zelene infrastrukture. Vsak sklop skupaj s stanovanji pridobi dostop, zelene površine ter skupne in javne programe. Zaključna faza dopolni odprte površine območja B4 in poveže celoten park. Kakovost prostora raste skupaj s sosesko – krajina in javni prostor postane njen temelj že od prve faze razvoja.

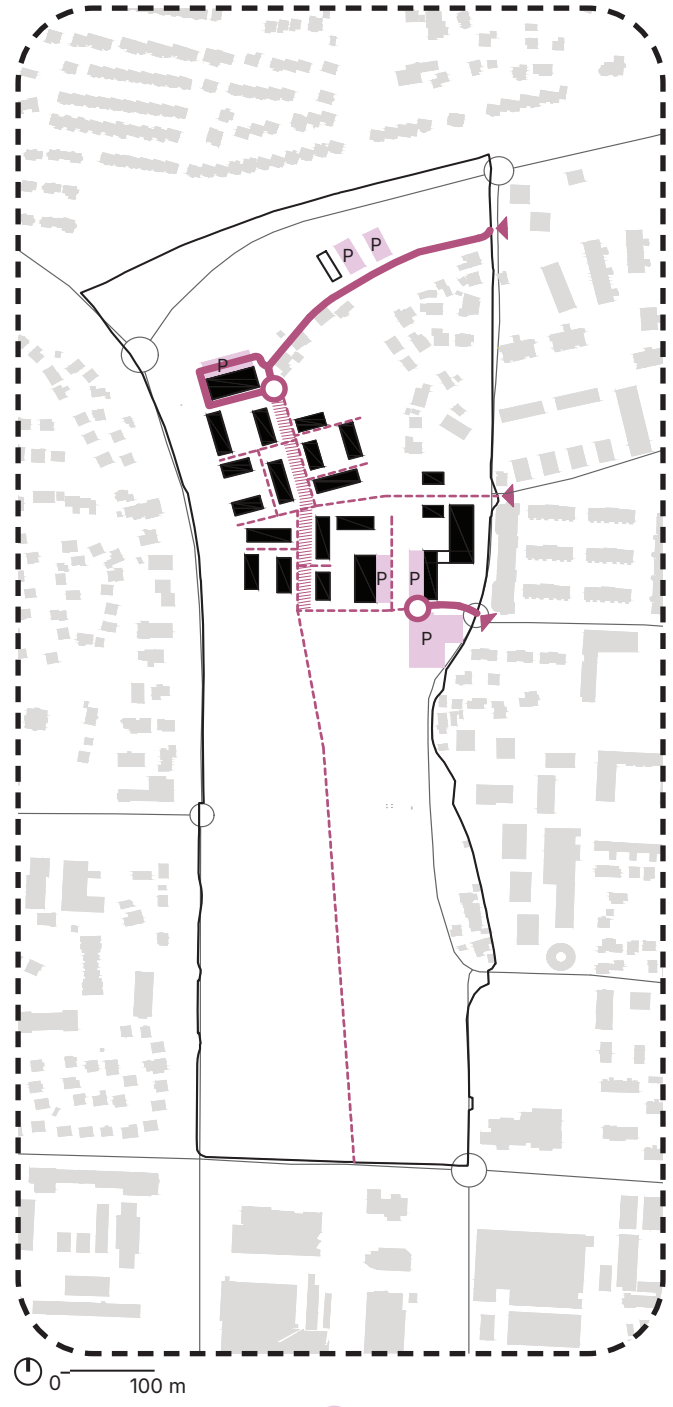
1 Sitev zazidave
2 zelena bariera za umiritev hrupa
3 ohranjen sklenjen zelenih površin

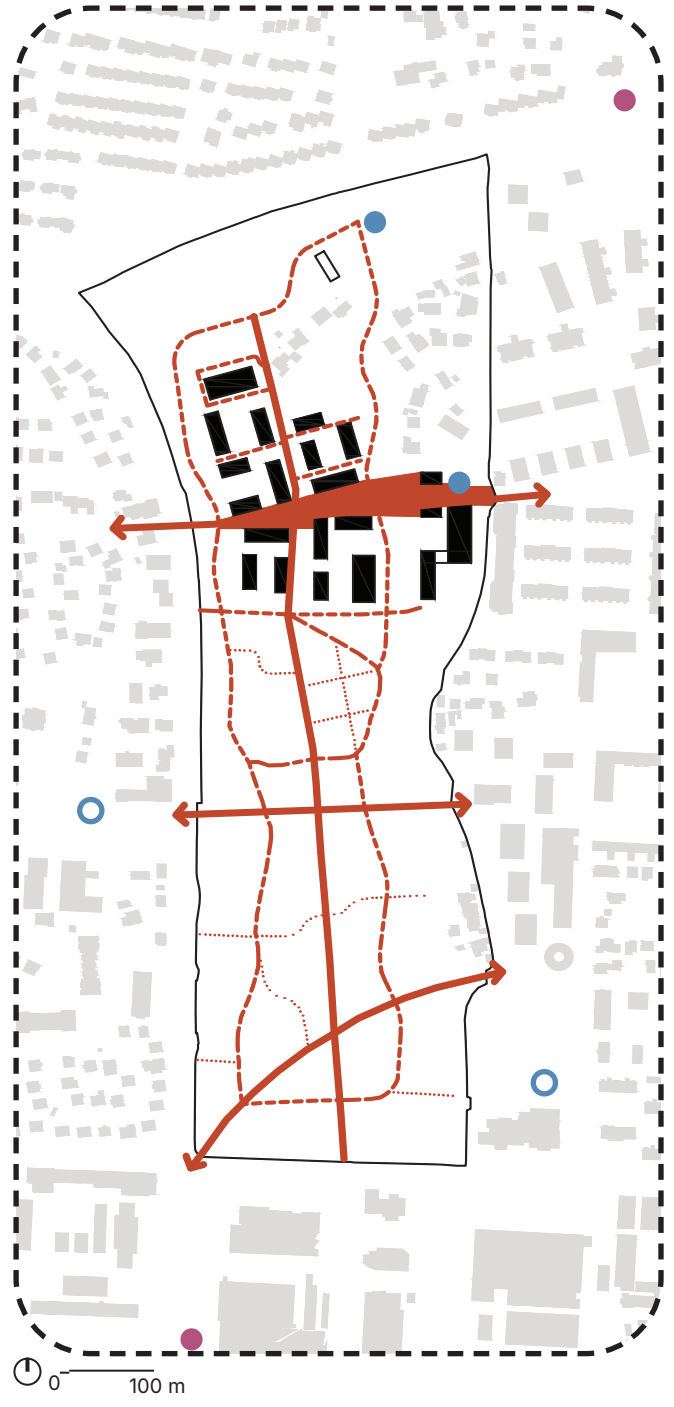
2 zelena bariera za umiritev hrupa
3 ohranjen sklenjen zelenih površin

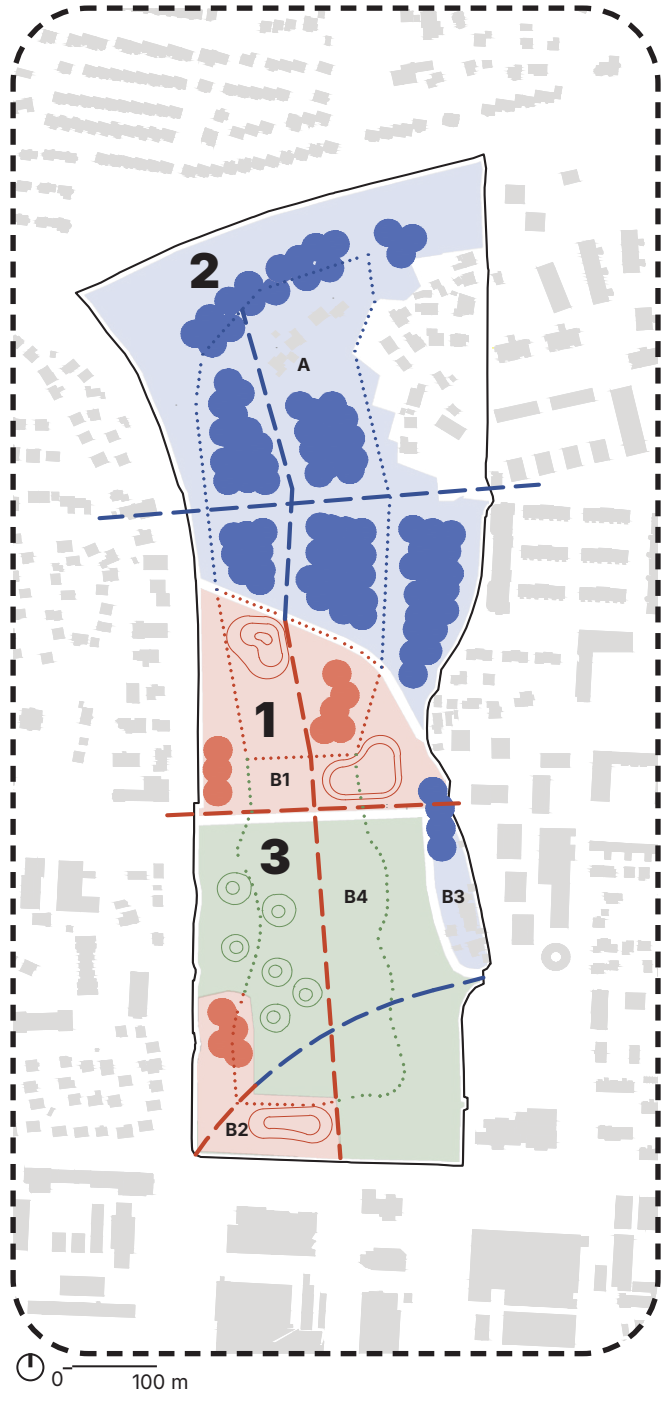
3 ohranjen sklenjen zelenih površin

4 Soseska

5 Soseska

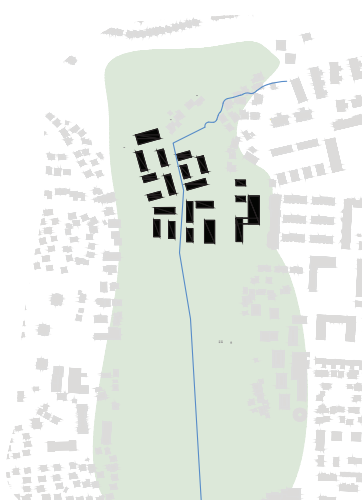

6 Soseska

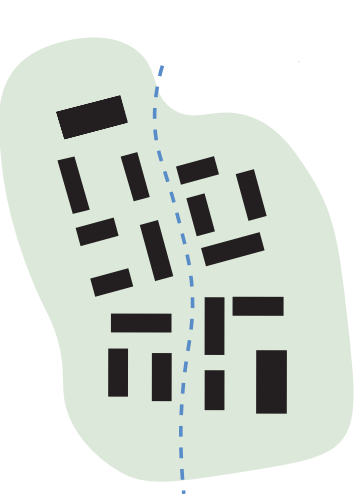
KLIMATSKO ODZIVNA SOSESKA

Klimatska odzivnost soseske se gradi skozi različna merila prostora – od zasnove zazidave do stanovanja. Podnebna odpornost je temeljno načelo zasnove soseske, ki povezuje krajino, vodo, arhitekturo in bivanje v celovit sistem. Soseska izkorišča naravne procese za blaženje posledic vročinskih valov in intenzivnih padavin ter hkrati ustvarja prijetnejše in bolj zdravo bivalno okolje. Sklenjena drevesna plast, zeleni koridorji, prepustne površine ter sistem zadrževanja in počasnega odvajanja padavinske vode hladijo prostor, zagotavljajo senco, ohranjajo vlago in povečujejo biotsko pestrost. Klimatska odzivnost se iz krajine nadaljuje v arhitekturo. Ozelenjene strehe in fasade, senčni ganki in poljože obklicujejo vmesne klimatske prostore ter zmanjšujejo pregrevanje stavb. Tako nastaja soseska, v kateri podnebna odpornost neposredno postaja kakovost vsakdanjega bivanja – več sence in zelenja, prijetnejši mikroklima, manjša potreba po hlajenju ter tesnejši stik človeka z naravo. Podnebna odzivnost povezuje krajino, sosesko, stavbo in stanovanje v enoten sistem kakovostnega bivanja.

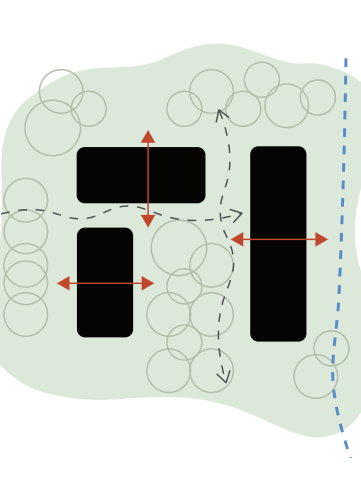
XL - SISTEM

L - SOSESKA

M - SOSESTVO

S - STAVBA

XS - STANOVANJA

Različna orientacija blokov v smerih sever-jug in vzhod-zahod ter dovolj veliki razmiki med njimi omogočajo dobro prevetrenost območja in preprečujejo nastanek stnjenih, pregrevanih izpostavljenih površin.

Stanovanjski kareji so razklenjeni in sestavljeni iz različno dolgih blokov, kar omogoča dobro prevetrenost in oblikovanje ozelenjenega dvorišča.

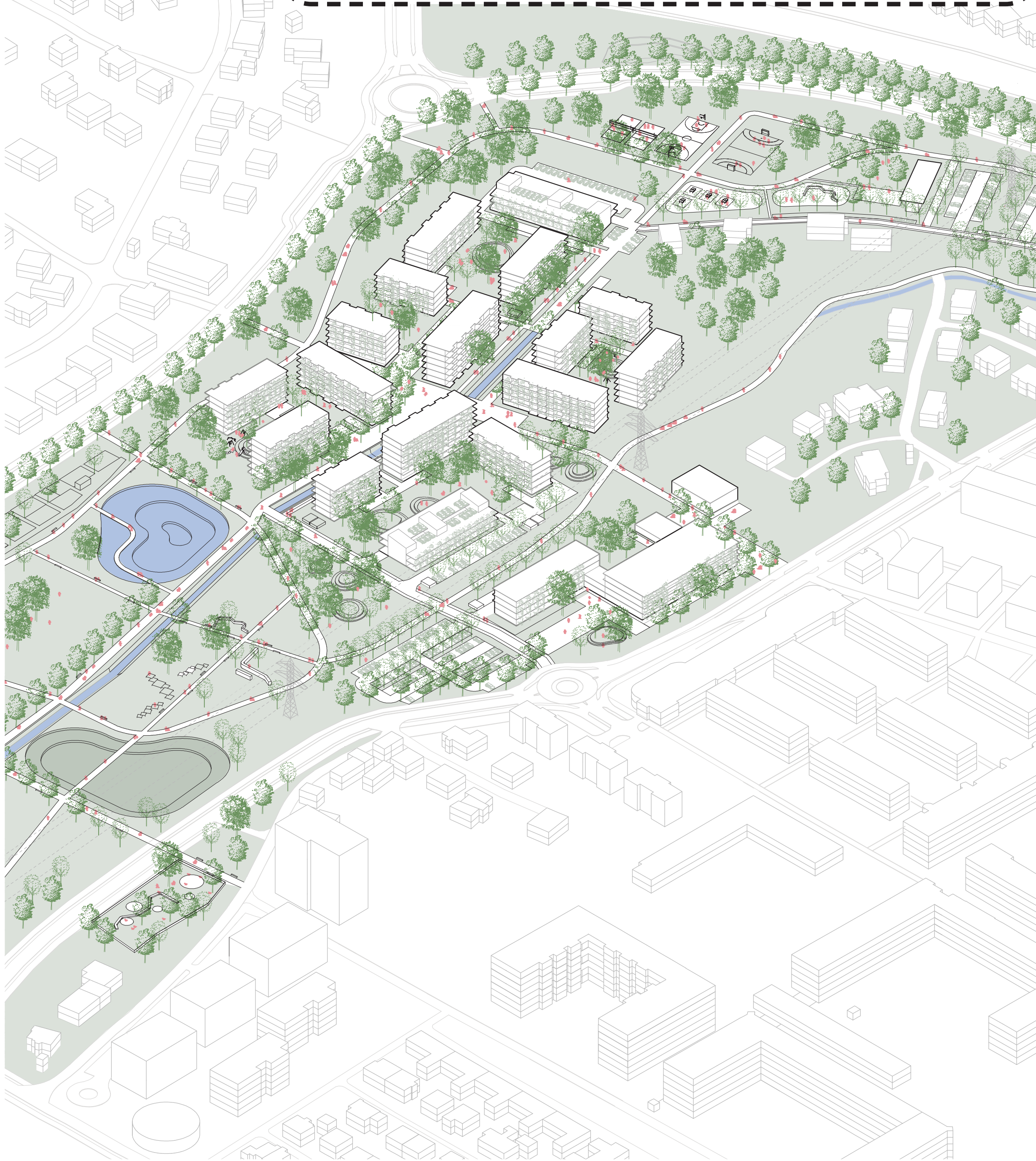
Osrednji element zasnove stanovanjskih blokov predstavlja klimatski ovaj, ki ga tvorita pasova ob vzhodnih fasadah. Pasova ustrezno delujeta ne glede na orientacijo blokov, ki je sever-jug oz. vzhod-zahod. Na eni strani so galerijski dostop (ganki) in predprostori stanovanj, t.j. vhodne lože. Na drugi je pas poljož pred dnevno-bivalnim prostorom in ožjih mrežnih podestov pred sobami. Oba pasova delujeta kot vmesni klimatski coni med zunanostjo in notranjostjo: učinkovito senčita stanovanja, omogočata postopne prehode med notranjim in zunanjim prostorom ter v vseh letnih časih

zagotavljata dodatne bivalne površine. Galerijski dostopi so bili v preteklosti pogosto manj zaželeni predvsem zaradi vprašanja zasebnosti in ostrih zim, vendar se v razmerah vse pogostejših vročinskih valov in milih zim ponovno izkazujejo kot učinkovit klimatski element, saj poleg dostopov zagotavljajo tudi senčenje. Delovanje obeh klimatskih pasov dopolnjuje vertikalna ozelenitev z listopadnimi vzpenjalkami (možna je sistemska umestitev korit za zelenje ob ograji) in vegetacija stanovanec (lončnice) na podestih, kar izboljšuje mikroklimo in zmanjšuje pregrevanje fasad.

Stanovanja so dvostransko orientirana, kar omogoča naravno prečno prezračevanje in dobro naravno osvetlitev skozi ves dan. Dnevno-bivalni prostori se odpirajo na obe strani ter se preko vhodnih lož in poljož neposredno povezujejo z zunanjim prostorom. To zmanjšuje potrebo po mehanskem hlajenju in izboljšuje bivalno ugodje. Klasični vetrolov na vhodni strani stanovanja nadomešča "sezonski vrt", prilagodljiv prehodni prostor med stanovanjem, vhodno ložo in gankom. Zamisljen prostori prostor z notranjimi zložljivimi steklenimi ali polikarbonatnimi stenami. Pozimi

deluje kot vetrolov in zimski vrt ter zmanjšuje toplotne izgube, poleti pa se stene lahko zložijo in omogočijo razširitev bivalnega prostora proti vhodni loži in ganki. Klimatska odpornost stavb dodatno podpirajo zunanja senčila ob gankih, ki se namestijo po potrebi ter bogato ozelenjene površine in drevovali, ki senčijo fasade ter izboljšujejo mikroklimatske razmere. Skupaj z odprtimi dvorišči obklicujejo prezračevan sistem zelenih površin in vseh stene, ki blazi učinke vročinskih valov, izboljšuje zadrževanje vlage in zagotavlja kakovostno bivalno okolje skozi vse leto.

SONČNI PARK SOSESKA V RITMU NARAVE

Aksionometrični prikaz območja

Soseska Sončni park je zasnovana kot del mesta, ki raste v zelenem. Krajina, voda, arhitektura in javni prostor se povezujejo v celovit sistem, v katerem se mesto in narava medsebojno dopolnjujeta. Območji A in B postane skupen prostorski organizem, povezan z zelenimi, modrimi in urbani osmi ter vpet v širši zeleni sistem Celja. Skozi park se nadaljujejo poti med Lavo, Ostrožnim, Dečkovim naseljem in Novo vasjo, proti jugu pa proti mestnemu središču. Soseska postane prostor vsakodnevnega življenja in povezovanja – med obstoječim in novim, med mestom in krajino.

Koncept zasnove sloni na pomenu odprtega prostora. Stanovanjske lamele se umešajo med ohranjeno drevnino in zelene koridorje ter obklicujejo manjša, prepoznavna sosedstva z zelenimi atriji. Preplet zelene, modre in urbane osi ustvarja jasno berljivo strukturo, skozi katero se krajina pretaka med stavbami. Osrednja urbana os se razširi v trg – dnevno sobo in družbeno srce soseske. Aktivna pritličja, oskrbovana stanovanja, dom starejših, kulturni in športni programi ob njem ustvarjajo vključujočo medgeneracijsko okolje, v katerem se vsakodnevne poti spreminjajo v priložnosti za srečevanje, druženje in pripadnost skupnosti.

Arhitektura nadaljuje logiko odprtosti in povezovanja. Racionalen konstrukcijski raster stanovanjskih lamel omogoča različne tipe stanovanj in njihovo dolgoročno prilagajanje spreminjajočim se potrebam. Dvostransko orientirana stanovanja, lože in ganki ustvarjajo prehod med domom, skupnostjo in krajino. Gank postane prostor spontanega srečanja, loža podaljšek zasebnega bivanja, zeleni atrij pa skupni prostor sosesstva. Jasna, vendar mehka gradacija od javnega prek skupnega do zasebnega ustvarja ravnotežje med živostjo skupnosti in intimnostjo doma.

Krajina je nosilna infrastruktura soseske. Urbani gozd pod krošnjami, drevesne gručice, travniki, vrtički, športne površine, zadrževalniki in mirnejši naravni ambianti sestavljajo krajinski mozaik, ki se spreminja z letnimi časi in intenzivnostjo rabe. Ohranjena drevnina in nove rastišča prilagojene zasaditve zagotavljajo senco, hladijo prostor, ustvarjajo habitate in povečujejo biotsko pestrost. Zelena struktura se nadaljuje na strehe in fasade ter arhitekturo povezuje v enoten podnebno odziven sistem.

Voda je vidni in doživljajski del soseske. Obstoječi jarek postane modra os in hrbtenica razpršene modro-zelene infrastrukture. Na naravi temelječe rešitve

– znižani zeleni pasovi, drevesni jarki, prepustne površine ter suhi in mokri zadrževalniki – vodo prestrezajo, zadržujejo, upočasnjujejo in naravno filtrirajo. Tehnična zahteva se preobrazi v krajinsko kakovost: voda postane habitat, mikroklimatski regulator in prepoznaven element identitete prostora.

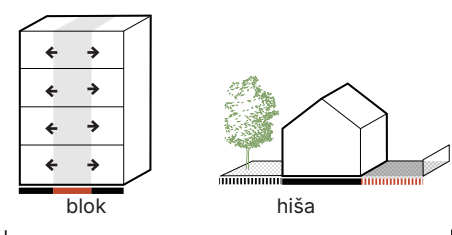
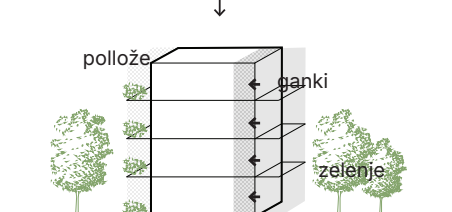
Mobilnost sledi isti logiki kakovosti bivanja: avtomobil se ustavi na robu, notranjost pripada ljudem. Pešci in kolesarji dobijo varen, univerzalno dostopen prostor, povezan z javnim prometom in sistemi souporabe. Tudi garažni hiši sta zasnovani kot arhitektura prihodnosti – njuna prilagodljiva konstrukcija omogoča postopno preobrazbo v nove programe. Faznost razvoja zagotavlja, da krajina, javni prostor in vodni sistem zaživijo že v prvih etapah, posamezna sosedstva pa lahko rastejo kot zaključene in kakovostne celote.

Soseska Sončni park je prostor povezovanja – ljudi med seboj, generacij v skupnost, sosesk v meso-ter mesta z naravo. Krajina postane infrastruktura, voda nosilec identitete, javni prostor vezivo skupnosti, arhitektura pa odprt okvir življenja. Nastaja mesto v krajini – zeleno, vključujočo, podnebno odzivno in sposobno spreminjanja skozi čas.

STANOVANJA

STANOVANJSKI TIP:
LAMELA

Stanovanjska zazidava temelji na uporabi enotnega stavbnega tipa podolgovate stanovanjske lamele, ki se pojavlja v treh dolžinah (kratka, srednja in dolga) ter v treh višinah (P+3, P+4 in P+5). Enoten tip omogoča racionalno gradnjo in jasno identiteto soseske, hkrati pa z variranjem dolžin in višin ustvarja raznolike prostorske konfiguracije, ki oblikujejo karjeje ter kakovostne zelene vmesne prostore. Stavbni tip obenem povzema značilnosti obstoječih stavb v okolici – stanovanjskih blokov in individualnih hiš.

Arhitekturna zasnova stanovanjskih lamel temelji na petih ključnih načelih: klimatski odzivnosti, dvostranski orientaciji stanovanj, racionalni konstrukciji, prilagodljivosti bivalnega prostora in spodbujanju socialne interakcije. Zaradi enotnega konstrukcijskega sistema je mogoče objekte enakovredno umeščati v smeri sever-jug ali vzhod-zahod, s čimer se prilagajajo različnim prostorskim situacijam znotraj soseske.

TIPIČNA STANOVANJA

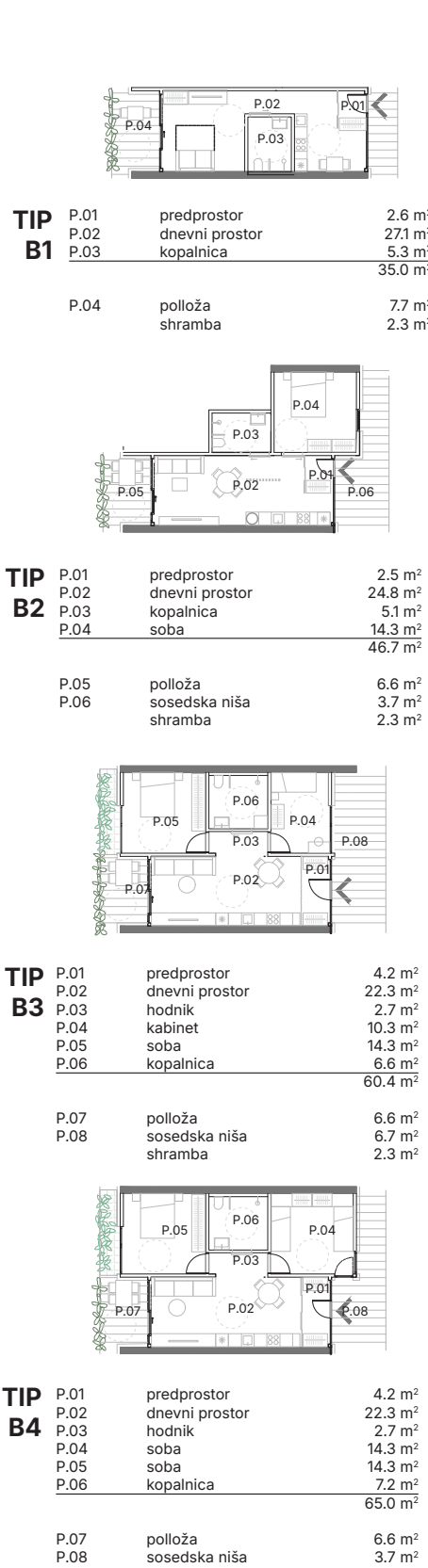
Vsa stanovanja so dvostransko orientirana in zasnovana v dveh pasovih. Prvi pas predstavlja dnevno-bivalni prostor in drugi pas sob in sanitarnih oz. servisnih prostorov. Takšna organizacija zagotavlja jasno ločitev med skupnim in zasebnim delom stanovanja. Pas dnevno-bivalnega prostora se odpira na obe vzdolžni fasadi in se navezuje na vzhodno ložo ob ganku in polložo na nasprotni strani. Tako nastane prostorsko pretočen bivalni del, ki omogoča kakovostno naravno osvetlitev, dobro prečno prezračevanje in neposreden stik z zunanjim prostorom.

Pas s sobami temelji na modulu enako velikih prostorov, med kateri je umeščen servisni sklop s kopalnico, straniščem oz. utilitjem. Enotna površina sob, približno 13 m², omogoča njihovo poljubno razporejanje med člani gospodinjstva glede na orientacijo stavbe in njihov življenjski cikel. Prostor lahko enakovredno služi kot spalnica staršev, otroška soba za enega ali dva otroke ali delovni prostor.

Sobe ob ganku so sicer osvetljene in imajo možnost prezračevanja preko oken z višjimi parapeti, a lahko prejemajo dodatno svetlobo preko vhodne lože. To jim zagotavlja večjo zasebnost. Zaradi neposrednega dostopa z ganka lahko te sobe delujejo tudi kot domače pisarne z ločenim vhodom.

Zasnova stanovanj omogoča prilagajanje različnim življenjskim obdobjem tipičnih družinskih gospodinjstev: v času otroštva si sobo delita dva otroke, kasneje pa se jima namenita lastni sobi. Starša lahko spalnico umešita v del dnevno-bivalnega prostora. Stanovanje se tako prilagaja spreminjajočim se potrebam gospodinjstva brez večjih gradbenih posegov.

OSKRBOVANA STANOVANJA

PROGRAMSKA IN
PROSTORSKA ZASNOVA

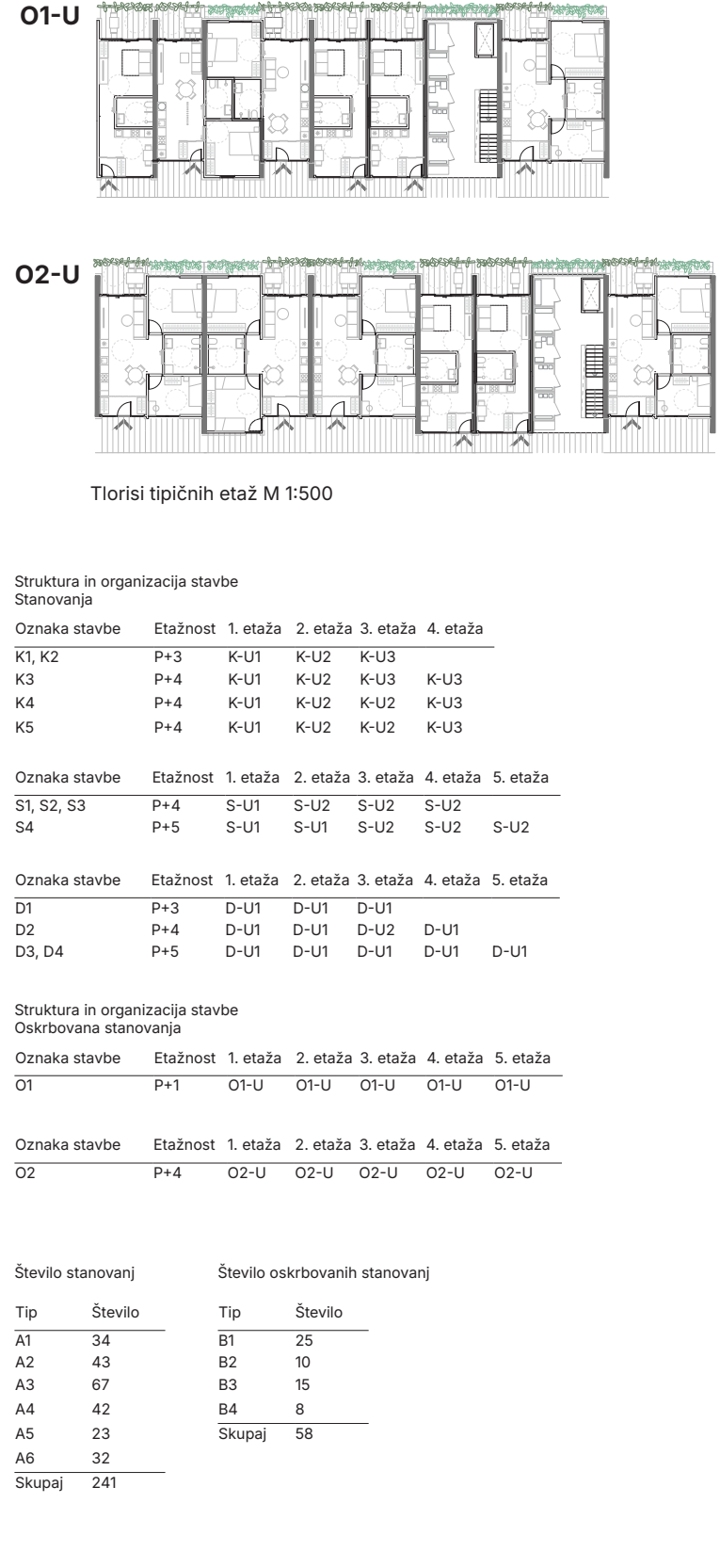
Programska organizacija blokov je jasna in racionalna. V pritličju so glavni vhod z avto in nabiralniki, kolesarnica ter servisni program s shrambami in pomožnimi prostori. Del pritličja zasedajo tudi stanovanja, ki se neposredno odpirajo na manjše vrtove oziroma atrije in tako kakovostno povezujejo notranji bivalni prostor z zelenimi površinami. V dveh blokih ob trgu, so še javni programi – kavarna v eneni in skupni bivalni prostor prebivalcev soseske v drugem, v blokih z oskrbovanimi stanovanji pa so v pritličju še skupni prostor stanovalcev ter pralnica. Večina stanovanj je v nadstropjih, ki jih povezuje odprto stopnišče z dvigalom. Slednje je umešчено na eno izmed prečnih fasad, od koder vodi gank do stanovanj. Ob stopnišču so organizirane tudi shrambe stanovanj, s čimer je servisni program zgoščen v neposredni bližini komunikacijskega jedra. Enoten konstrukcijski sistem omogoča fleksibilno sestavljanje različnih tipov stanovanj. Kombinacija stanovanj različnih velikosti zagotavlja raznoliko socialno in starostno strukturo prebivalcev ter omogoča dolgoročno medgeneracijsko ravnovesje.

Konstrukcijska zasnova temelji na racionalnem rastru 7,5 m, ki omogoča učinkovito organizacijo stanovanjskih torisov ter dovolj prilagodljivosti pri razporejanju različnih stanovanjskih tipov. Konstrukcijski sistem sestavljajo predvsem prečne nosilne stene, ki jih dopolnjujejo segmenti posameznih vzdolžnih sten, jedro z dvigalom ter medetažne plošče. Takšna zasnova omogoča izvedbo tako v klasični openci zidani konstrukciji z armiranobetonskimi vezmi kot tudi v sodobni leseni gradnji. Glede na geomehanske značilnosti območja je smiselna izvedba v leseni konstrukciji, predvsem s kombinacijo krizno lepljenih (CLT) in vzdolžno lepljenih (GLT) elementov. Manjša masa lesenih objektov zmanjšuje obremenitve tal, hkrati pa omogoča hitrejšo in bolj okoljsko vzdržno gradnjo. Zaradi slabše nosilnosti tal je temeljenje predvideno na armiranobetonski temeljni plošči oziroma drugi ustrezni rešitvi, prilagojeni rezultatom geomehanskih raziskav. Manjša masa lesenih konstrukcij zmanjšuje obremenitve tal ter omogoča bolj gospodarno izvedbo temeljenja.

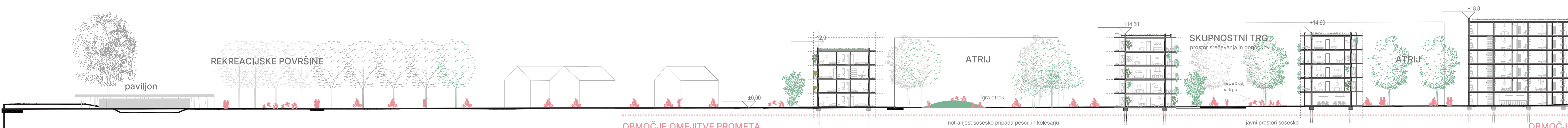
TIPIČNA STANOVANJA

OSKRBOVANA STANOVANJA

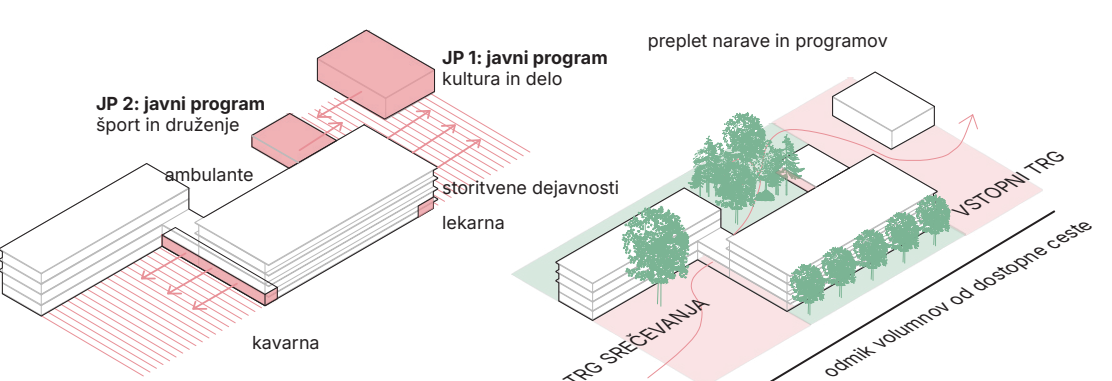

SPREHOD PO SOSESKI

DOM ZA STAREJŠE OBČANE V OBJEMU SKUPNOSTI IN NARAVE

Dom starejših občanov je umeščen na vzhodni rob soseske ob Cesti v Lokrovec, na siliščice urbane in zelene osi ter v neposredno bližino avtobusnega postajališča. Njegova lega združuje dobro dos-topnost in vpetost v življenje soseske z neposrednim stikom z mirnejšimi zelenimi površinami. Stavba v obliki črke Z se razvija iz dveh glavnih lamel s povezovalnim delom. Med njima se oblikujeta dva značajsko različna zunanja prostora: živahnější vstopni trg na jugovzhodu, ki dom odpira proti soseski, ter intimnejši zeleni trg na severozahodu, namenjen počitku, druženju in varnemu preživljanju časa na prostem. Gradacija odprtih prostorov ustvarja prehode od javnega in skupnostnega proti mirnejšemu in bolj intimnemu bivalnemu okolju. Dom za 150 stanovalcev je organiziran v šest običajnih gospodinjstev skupin in tri skupine za osebe z demenco, ki imajo omogočen neposreden in varen stik z zelenimi površinami. Bivalne enote dopolnjujejo večnamenski in skupni prostori, delovna in fizioterapija ter prostor za duhovno oskrbo, medtem ko so prostori zaposlenih ter gospodarski in servisni programi smiselno vključeni v funkcionalno celoto. Dom je zasnovan kot majhna skupnost znotraj soseske prostor kakovostnega in varnega bivanja, srečevanja, oskrbe ter vsakodnevnega stika z naravo.

Skupni prostori se odpirajo na trge.

Volilni tvorijo medprostore.

Tloris 1. nadstropja M 1:500

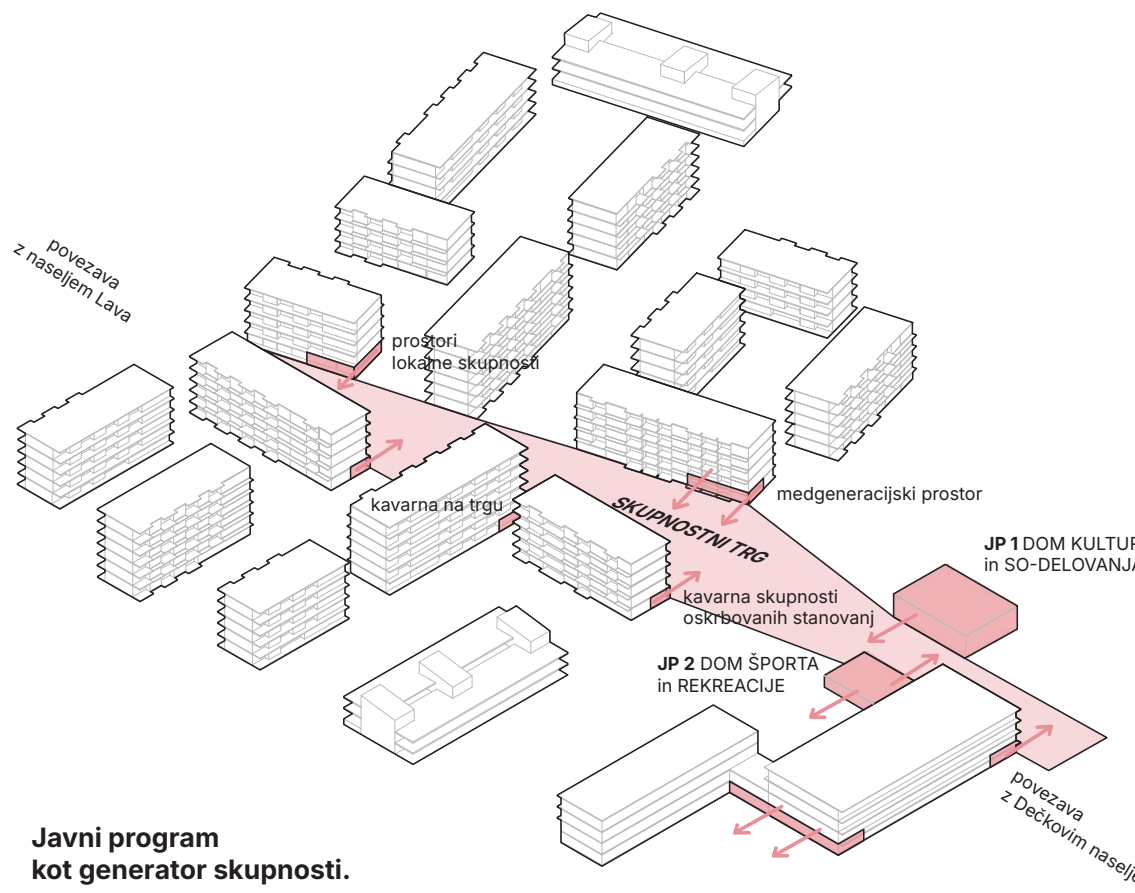
Tloris 2. nadstropja M 1:500

Tloris 3. nadstropja M 1:500

URBANA OS JE SRCE SOSESKES

Osrednja urbana os predstavlja družbeno in prostorsko hrbtenico soseske. V smeri vzhod-zahod povezuje posamezna sosesstva, javne in skupnostne programe ter se v svojem središču razširi v urbani trg – srce soseske.

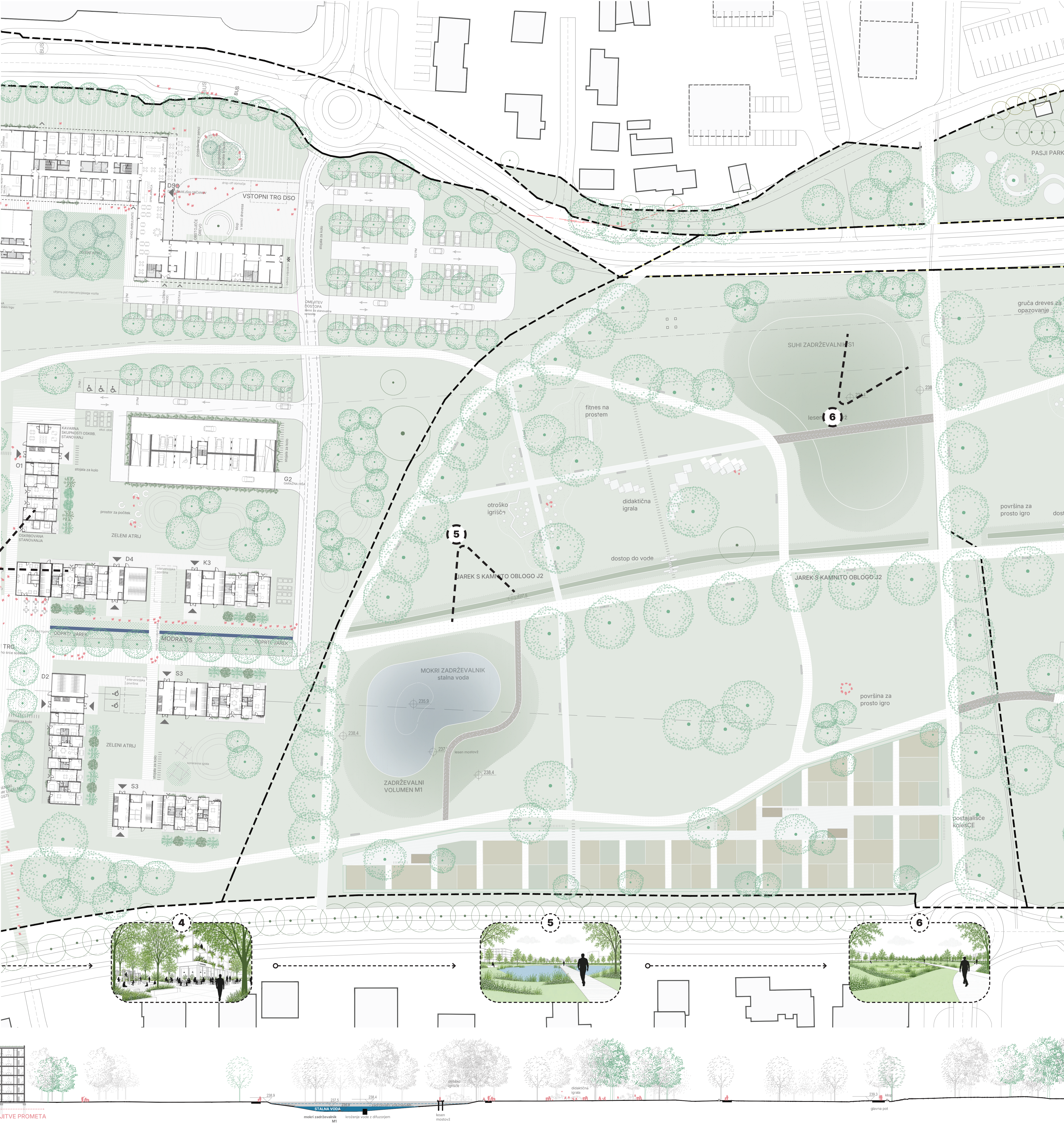
Trg je prostor vsakodnevnih poti, srečevanja in zadrževanja, hkrati pa pomembna orientacijska točka novega dela mesta. Njegove robove oblikujejo stanovanjske lamele z aktivnimi pritlikji, v katerih se nizajo javni in skupnostni programi ter ustvarjajo živ stik med stavbo in odprtim prostorom.

Javni program kot generator skupnosti.

Ob trg sta umeščen tudi lameli oskrbovanih stanovanj, katerih skupni prostori se odpirajo proti javnemu prostoru in starejše prebivalce vključujejo v vsakodnevni utrip soseske.

Urbana os je prostor programske intenzivnosti, ki se proti notranosti sosedstev postopoma umirja in prehaja v zelene atrije ter intimnejše bivalne ambience. Trg postane dnevna soba soseske – odprt in vključujoč prostor druženja, spontanih srečanj, skupnostnih dogodkov in medgeneracijskega življenja, kjer se prepletajo poti, programi in ljudje.

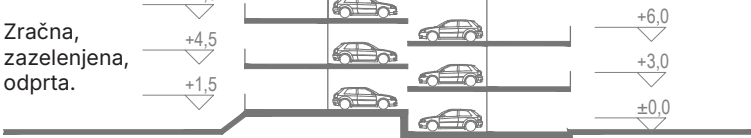
GARAŽNA HIŠA – PROSTOR ZA JUTRI

Garažni hiši sta zasnovani kot prilagodljiva gradniska soseske, katerih življenjska doba presega njihovo začetno parkirno funkcijo. Danes na robu Sončnega parka prevzemata mirujoči promet in notranjost soseske osvobajata za pešce, kolesarje, zelenje in skupnostno življenje z razvojem trajnostne mobilnosti pa postajata prostorska rezerva prihodnosti.

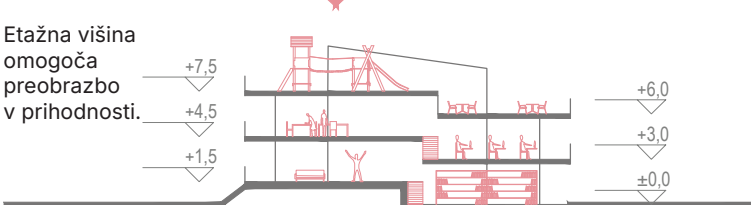
Fleksibilna konstrukcijska zasnova omogoča postopno preobrazbo posameznih etaž od zgoraj navzdol v stanovanjske, skupnostne ali druge programe, pri čemer se ohranja obstoječa konstrukcija in njena vgrajena vrednost. Transparenten, naravno prežračevan in ozeljenjen fasadni ovoj zmanjšuje infrastrukturni značaj stavb ter ju vključuje v krajinsko podobno sosesko. Ozelenjene strehe zadržujejo padavinsko vodo in blazijo pregrevanje, vegetacija pa prispeva k prijetnejši mikroklimi.

Garažna hiša postane arhitektura spremembe robustna za današnjo rabo, podnebno odzivna in dovolj odprta za prihodnost. Z zmanjševanjem potreb po avtomobilu se iz prometne infrastrukture postopoma preobraža v živ, naseljen in zelen del soseske, brez rušenja in ponovne gradnje.

Danes hiša za avto

Jutri stanovanja

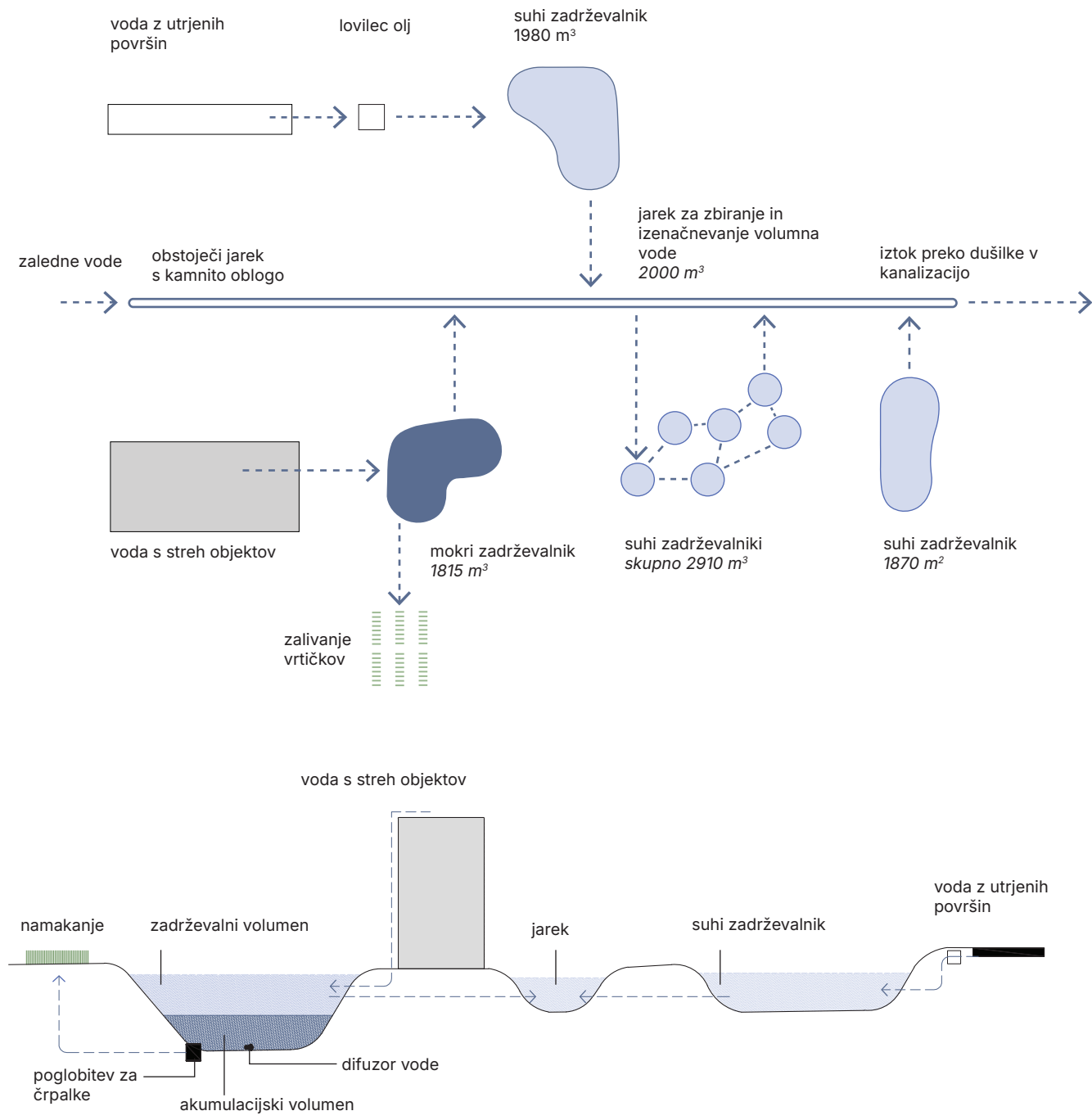
Prerez M 1:500

VODNA POTEZA

Zaradi slabe prepustnosti tal ponikanje na območju ni predvideno, zato zasnova temelji na zadrževanju, izenačevanju in počasnem odvajanju padavinske vode. Osrednji element sistema je obstoječi jarek, ki deluje kot zbirni in povezovalni element ter zagotavlja najmanj 2.000 m³ dodatnega akumulacijskega volumna. Vanj se stekajo zaledne vode ter voda z utrjenih površin, ki se predhodno očisti preko lovilcev olj. Jarek povezuje in napaja pretočne suhe zadrževalnike, v katerih se voda ob večjih padavinskih dogodkih začasno zadrži in nato postopoma vrača v jarek.

Mokri zadrževalnik se napaja s čisto padavinsko vodo s streh in združuje stalni akumulacijski ter dodatni zadrževalni volumen. Akumulirana voda se prežračuje z difuzorjem in ponovno uporablja za zalivanje vrtičkov, preseček pa se odvaja v jarek.

Celoten sistem se zaključi z minimalno dušilko in varnostnim prelivom na južnem koncu jarka, preko katerih se voda kontrolirano in postopoma odvaja v mešano kanalizacijo.

KRAJINSKI MOZAIK

PREPLET NARAVE IN ŽIVLJENJA

Krajinska zasnova območja temelji na na naravi temelječih rešitvah in mozaike medsebojno povezanih ambientov, ki združujejo ekološke procese z vsakodnevno rabo prostora. Urbani gozd, stanovanjski atrij, športno-rekreativne površine, vrtički, suhi in mokri zadrževalniki ter odprta krajina ustvarjajo postopen prehod od intenzivne urejenih prostorov soseske proti bolj naravnim ambientom parka.

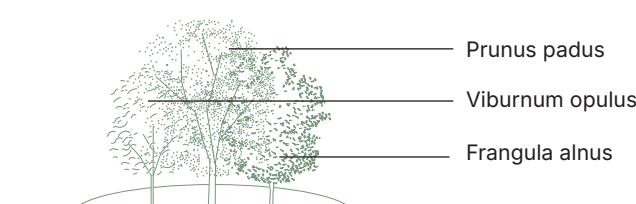
Med stanovanjskimi lamelami se razvija urbani gozd pod krošnjami, kjer se ohranja drevnina dopolnjuje z novimi, rastišču prilagojenimi zasaditvami. Drevesne gruce, drevedri, zeleni koridorji, podrast in ekstenzivne travne površine zagotavljajo senco in hlajenje, zadržujejo padavinsko vodo ter ustvarjajo raznolike habitate.

Pomemben del krajinskega mozaike predstavlja modro-zelena infrastruktura. Jarek, znižani zeleni pasovi, prepustne površine ter suhi in mokri zadrževalniki v krajino vključujejo naravne procese zadrževanja, upočasnjevanja in filtriranja padavinske vode. Vodni ambient, vrtički in mirnejši naravni predel hkrati povečujejo biotsko in doživljajsko pestrost prostora.

Krajinski mozaike postane živ in podnebno odziven sistem, v katerem naravni procesi ustvarjajo kakovost prostora za ljudi – senco, svežino, stik z vodo, možnosti druženja, aktivnosti in umika v naravo.

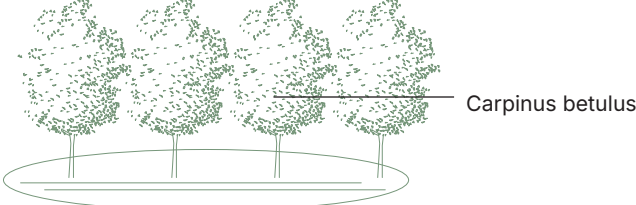
Drevesne gruce v odprti krajini

Prostorski poudarki, členitev odprtega prostora

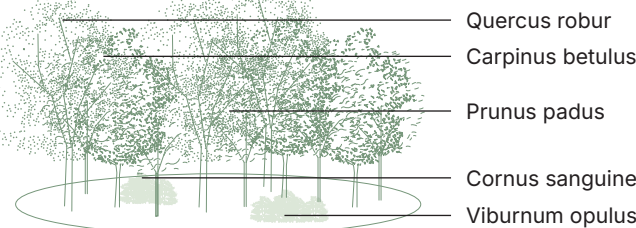
Drevored

Členitev prostora, orientacija v prostoru

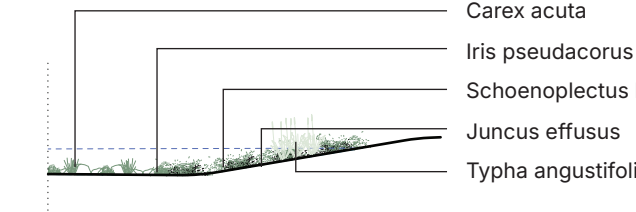
Urbani gozd - območje pod krošnjami

Gosta senca, dolgoročna drevesna struktura, mirnejši parkovni ambient

Suhi zadrževalnik

Filtracija vode, parkovna površina, ki prevzame zadrževanje vode ob nalivih

Mokri zadrževalnik

Ekološko stabilen vodni element, stalna akumulacija vode, izboljšanje kakovosti vode z vegetacijo

